

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

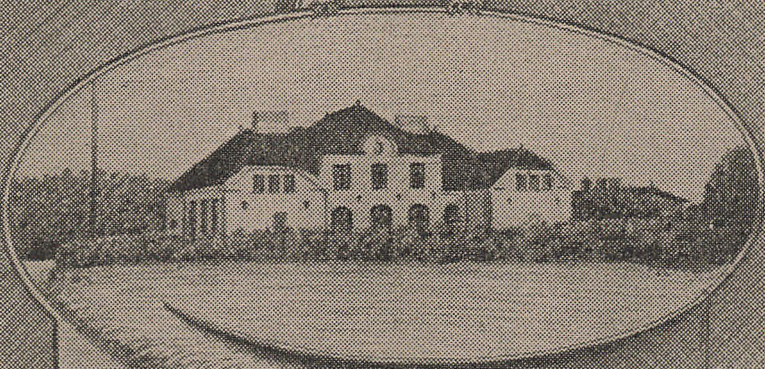
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

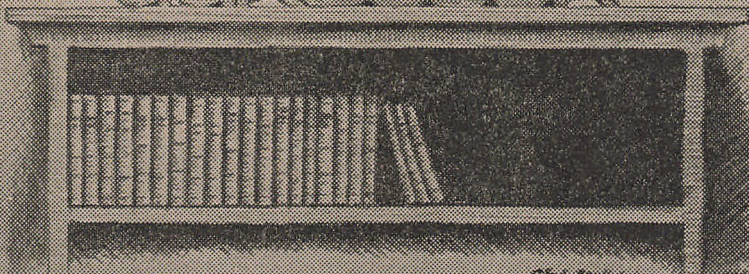
Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

MISSUMSKE

COBBEGER

Nissumske Aarbøger

1931

Udgivet af
Nr. Nissum Seminariums Elevforening
under Redaktion af
Steffen Steffensen (23)

M. CHRISTENSENS BOGTRYKKERI
STRUER 1932

INDHOLD:

	Side
1. <i>J. M. Therkildsen (06): Festtale</i>	3
2. <i>J. Søndergaard-Jacobsen (06): To, der ikke oplevede Jubilæet</i>	7
3. <i>Vilh. Værge: En Skolehistorie</i>	16
4. <i>J. Kirkegaard: Tre Jubilarer</i>	25
5. <i>Carl Jørgensen (04): Tre Digte</i>	31
6. <i>Forstander Gjelstrup: Aaret, der svandt</i> ..	34
7. <i>Faurholt-Hansen (24): Den rige Yngling</i>	39
8. <i>Ved Red.: Dimittenderne 1931</i>	41
9. — : <i>Af Aarets Dagbog</i>	45

FESTTALE VED 06^{ERNES} 25 AARS STÆVNE.

AF REDAKTØR J. M. THERKILDSEN (06).

BEGRIBET Festtale kan vel næst mest forklares som Udtryk for den Stemning, der behersker Kredsen, som har Fest. I dette Tilfælde har min Kone og jeg ikke undgaet en vis Spænding forud for Festen — om der nu blev synderlig mange at holde Festtale for. Den Spænding er til alt Held ovre — vi blev en stor Flok, og jeg skal saa holde Festtalen!

Tanken gaar dog først til dem af Kredsen, der døde: Mygdal, J. Andr. Jensen, Wøldiche og Fru Søndergaard (med sit yndige Smil).

Saa ser jeg dem, som ikke er her! Der er to, som har været her, og nogle, som af en eller anden Grund ikke kom, men som burde have været her — de gaar nu Glip af noget godt (jeg siger ikke, at de ikke er bedre værd!)

Saa er der dem, der er her. Naar jeg tænker paa Klassen fra de 3-4 Aar, vi var sammen, er jeg fyldt af Tak. Jeg blev saaledes straks og siden hen tilbuddt Hjælp med at hente Kul fra en Kuldynge, som jeg aldrig saa, endskønt den var min! Og altid huskede man paa at spørge, om ikke jeg skulde have Bud med til Byen osv. Trækkene er saa kendte, men dog mere markerede, Skikkelserne har endnu de samme Bevægelser — det er jo det individuelle — men er mere rundbuede i Stilen! Nogle er ved at »gaa ud i Toppen«, saa de 25 Aar er

ikke gaaet sporløst hen over os. Livet kan rumme meget af lyst og let og mørkt og tungt i Løbet af saa lang Tid. Vi følte os vist »vældige til Strid« den Gang — —: Nu kommer vi, Verden har ventet paa os! »Vi vil den ganske Verden forbavse!« Hvad fik vi saa udrettet?

Min Lod blev først at faa V. M. (Vandremappen) til at gaa. Andre har Sorg i den Henseende, men vor er i Gang til i Dag, dog med et længere Ophold hos Lange. Og i V. M. afspejlede sig vor Virken. Første Brev var gerne om den første Vikarplads i *en forsømt Skole* — senere om Embede — saa om et yndigt Ansigt — næste Gang var Hjemmet stiftet — næste og næste Gang igen begyndte Vuggen at gaa, saa der maatte et Slægtregister til — derefter begyndte Tillidsposterne med »Revisor i Sygekassen« osv., og Skolen var ved at blive en Mønsterskole. Saa begynder *Flytningerne* — »det var alligevel ikke her, jeg skulde være« — og Kursus!

Jeg skejdede jo ud. Men desuagtet er jeg stolt af at være Seminarist og at tilhøre 1906^{erne}. Ligesaa er det mig en Glæde, naar jeg hører en Nissumit godt omtalt og »det forunderlige Sammenhold, der er imellem dem«.

Men naaede I det, I drømte? Blev det efter Idealerne, saa I prægede de betroede Børn? Vi er jo nu næsten alle Far eller Mor, og saa kan vi forstaa Forældrene, der sender deres Børn til Skole. Er I blevet mistrøstige over Gentaalserne, over de skiftende Hold, saa Skolen er blevet trivielt? Og maaske har I saa faaet andre Interesser, som I i ledige Timer dyrker — det kan let rumme en Fare for det egentlige Maal. Eller er I endnu optaget af at supplere eders Udvikling? Og hvad fik I ud af Ægteskabet med den eneste elskede — blev hun en *Samtaleven* for dig? Kom der ikke døde Punkter, hvor I ikke sagde ret meget til hinanden? For de fleste Ægtefolk blev det nok en Skuffelse, noget slidsomt, som lige er til at komme igennem. Det er kun de faa, der varigt oplever Lykken, og skal — og kan — vi sige, at vi hører til dem? Enkelte var jo forlovet før Seminarie-tiden, saa blev det gentaget der, ja, og saa senere gift med Nr. 3! Det viser sig tit farligt at være forlovet før »min store Udvikling« — hun kan ikke følge min Tan-kes høje Flugt, og saa — —.

Men de fleste af os mødte jo da »hendes«, som kan blive en Knaldperle (som min Kone) eller ogsaa en Klods om Benet (dette helst til Kammeraterne alene!)

Vi drog ud med Attest i Lommen. Fulgte vi ellers siden med i Udviklingens Gang eller gik vi i Staa? Nybo sagde en Gang: »Det værste for mig var, om jeg skulde gaa i Staa«. Og hvordan gik det aandeligt? Det er jo dog det vigtigste. Tit maa vi sige: »Ak, hvor forandret!« For 25 Aar siden kunde den fysiske Samling forøges med et Par gl. Træsko — nu bygger de fysiske Laboratorier! Men husk, man kan sluge al Verdens Visdom og dog være et ringe Menneske; man kan være veltalende og dog ingenting faa sagt!

Det var en genial Tanke Seminariets Stifter havde med at lave de mange smaa Eneværelser. Der er kæmpet Kampe, som har været med til at gøre os til det, vi blev. Og selv om der i Nekrologen over dig engang kommer til at staa noget om din Dygtighed, saa kommer det dog an paa, hvad Gud maa dømme om dig.

Der er saa mange skjulte Ting i et Liv, som andre ikke kan kende, og derfor bliver det saa vanskeligt at bedømme nogen ret. Men har du plejet dit Gudsforhold, saa du er rigtigt indstillet, saa kan det ikke gaa helt galt. Skuffelser i de mange Forhold kan gøre en fremmed for Gud, saa man bliver en sjælden Gæst hos ham, og saa gaar det galt. Omvendt kan det ogsaa føre til Gud. Det betyder noget over for dine Børn, saa de kan være tjent med at efterfølge din Vandel. Og kan Børn fra Skolen sige længe efter: »Det sagde nu min Lærer!« saa er der saaet Sæd der bærer Frugt.

Nu staar vi ved Middagshøjden i vort Liv og Virke, og maatte der saa blive Glans og Fred over de sidste Aar som mod Aften efter en god Dag. Forfærdeligt, om man en Gang skal staa med Tvivl ved vor Grav og ikke vide, hvordan det gik os tilsidst.

(Rauff).

Seks'ere
til
Jubilæums-
fest.

1. Rk.: Bundgaard, Skagen, Fru Villesen, Fru Larsen, H. P. Larsen, Sørensen, Søndergaard.
2. Rk.: P. Pedersen, Præstholm og Frue, P. Christensen, Uhrbrand Villesen, Therkildsen, Johs. Nielsen og Frue, Fru Sørensen, P. O. Hansen.
3. Rk.: Marl. Nielsen, Fru Raulf, Raulf, Cand. Strøm, Fru Therkildsen, Fru Bundgaard, Fru Skagen, Fru Hansen.

TO, DER IKKE OPLEVEDE JUBILÆET.

AF J. SØNDERGAARD-JACOBSEN (06).

Da vi i Sommer var samlede til Jubilæumsfest, var der to Navne, der ofte blev nævnt, og naar det skete, fik Stemmen en egen alvorlig Klang. Det var Navnene paa de to Kammerater, hvis Virketid blev saa kort, men som, da de levede, var stærke Led i Seks'ernes Vennekæde. Vi savner dem, og vi mindes dem med Tak; derfor vil jeg gerne bede om Plads i Aarbogen til at fremføre lidt om dem.

JENS CHRISTENSEN var Ven-
delbo, født i Mygdal Sogn, og dette
var hans Kendingsnavn i Seminarie-
aarene. Tidligt mistede han sine For-
ældre, men fik et godt Plejehjem i Na-
bosognet Bindslev. Først efter at han
havde aftjent sin Værnepligt ved In-
fanteriet i Aalborg, tog han fat paa
Bogen og begyndte sin Forberedelse
paa Horne Højskole, som da havde
et særligt Præparandhold.

I Slutningen af Juli 1903 kom Myg-
dal saa til Nissum for at være med til Optagelsesprø-
ven. Vi andre, der havde gaaet i F. Klassen, lagde straks
Mærke til den smukke, lyskrøllede Mand, der klarede
de forskellige Prøver med Glans. I et Fag gik det dog
mindre godt. Da han kom op i Zoologi, blev der fore-
lagt ham en Miniatur-Udgave af en Krokodille til nær-
mere Besigtigelse, men han kunde ikke finde ud af,
hvad det var for en Fremtoning, og da det saa efter
mange forgæves Forsøg paa at lede hans Tanker i den

rette Bane blev sagt ham, at det var en Krokodille, da protesterede han paa sin kraftige Maade; dertil var den for lille. Lærer Gadegaard bemærkede hertil: »Har De altid været saa stor, som De er nu!« — Dette Optrin blev ikke glemt, og naar vi senere kom ind paa Krokodiller eller beslægtede Emner, kunde det ikke undgaaes, at der kom Hentydninger dertil, men M. viste aldrig nogen særlig Glæde ved at blive mindet om sin Ungdoms Vankundighed.

Da vi begyndte i I Kl. viste han sig snart som en af de dygtigste, men i den første Tid deltog han ikke meget i Kammeratskabslivet, hvilket maaske havde sin Grund i, at han havde sit Domicil i det alleryderste Korint paa Bogb. Pedersens Loft, men efterhaanden som han blev kendt, voksede hans Indflydelse, og da det i Foraaret 1904 trak op til en Konflikt mellem Korint og Babylon, viste han sig som en god korintisk Patriot og var i Slaget ved Korint den 20. Maj, paa Grund af sin militære Sagkundskab, Øverstbefalende over den korintiske Hær, hvori den største Del af Klassen var indrullet. Senere var han ofte Klassens Tillids- og Talsmand i vigtige og vanskelige Affærer, og ofte havde vi Grund til at være stolte af, hvor godt han skilte sig fra det. Sit Arbejde forsømte han ikke, men der blev dog Tid til at dyrke Ludo og Krocketpil og anden nyttig Sport, og han var en virksom Deltager i de Intermezzoer, der udspillede paa Athens første Sal i de to Aar, han boede der. Derom kan hans Husfæller — og særlig de to, han delte »Sovesal« med — fortælle adskillige muntre Træk. Paa den anden Side var han en dybt alvorlig Mand og en oprigtig Kristen. Hvor glædede han sig og var til Hjælp for mange, da Vækkelsen kom, mens vi gik i III Kl. For dem, der ikke kendte ham nøjere, kunde hans Optræden maaske synes noget myndig.

Da vi var ved Slutningen af vort Seminarieophold, blev M. og jeg enige om at søge to Vinterlærerembeder i Skjern Sogn, og blev begge antagne. Jeg glædede mig meget til Naboskabet, og ved Seminaristmødet i Vejle drøftede vi, hvor godt vi skulde have det sammen, men det kom til at gaa anderledes. En Dag i Sommerferien fik jeg Brev fra ham, hvori han meddelte: »Jeg er til min store Overraskelse konst. som Andenlærer i Volstrup ved Sæby fra 1. Sept., og nu skal jeg ind paa Manøvre. Kan du ikke komme herop og overtage min

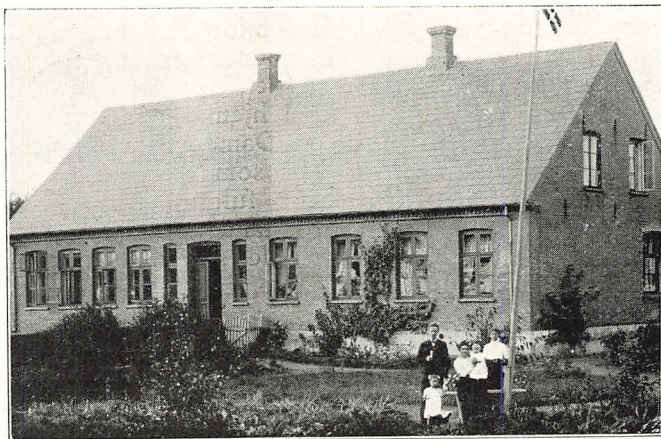
Gerning i den Tid, saa skal du faa min Løn, kan spise min Mad og kan sove i min Seng, eller med andre Ord: du faar 1 Kr. om Dagen og frit Ophold. — Jeg tog mod hans Tilbud, selv om jeg af de 25 Kr., jeg kunde tjene, maatte bruge godt 12 Kr. til Rejse hen og hjem. Jeg fortrød det heller ikke; det var en god Tid, ikke mindst naar Soldaten havde Søndagsorlov og kom og buldrede paa »mine« Vinduer midt om Natten. Saa maatte vi dele Pladsen i Enspændersengen, og Søvn blev der ikke meget af for alt det, der skulde drøftes.

Den Dag, da M. igen kom hjem i det civile Tøj, kunde jeg meddele ham, at en Dame, vi kendte fra Seminariet, var kommet til Sognet som Lærerinde ved en Privatskole. Samme Eftermiddag fulgtes vi ad derover. Det blev ikke sidste Gang, M. fandt Vej derover. Lærerinden var Camilla Vintersbølle, som halvandet Aar senere blev hans Hustru. Forinden havde han faaet Embede et Par Mil Nord for Viborg »i den store Stad Thostrup, der som bekendt er meget lidt bekendt«. Da jeg kort efter blev Soldat i Viborg, fandt jeg snart Vej derud og tilbragte adskillige Søndage i det udmærkede Hjem, hvor »mild er Værtinden og Værten glad.« Ved ethvert Besøg følte jeg en Berigelse ved at være sammen med ham; thi han var en Mand i stadig aandelig Vækst, og en Mand, der med Dygtighed og Interesse gik op i sin Gerning.

I de første Aar skiftede han ret jævnlig Embede. Hans smukke Ydre og tiltalende Væsen gjorde det let for ham at være Ansøger. Efter et Par Aars Gerning i Thostrup drog han til sin Fødeegn og blev Lærer i Astrup ved Hjørring, men allerede efter godt et Aars Forløb fik han sit sidste Embede i Studsdal, Taulov Sogn. En Tid efter skrev han til mig: »Den sidste Forflyttelse kom som en Overtaskelse. Nu vilde jeg ønske, vi kunde gro fast her. Det er saa oprivende at skulle sige Farvel.«

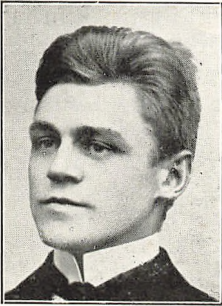
Ønsket om at gro fast her gik i Opfyldelse. At han her havde en god Stilling og »boede midt iblandt sit Folk«, fik jeg et klart Indtryk af, da jeg sidste Gang var Hjemmets Gæst. Det var i Sommerferien 1913, at min Kone og jeg paa en Cykletur uanmeldt kom til Studsdal Skole. Da vi kom, sad Familien i Haven sammen med en Del af Skolekredsens Beboere, og vi fik ved denne Aftens Samvær et stærkt Indtryk af, hvad

M. betød for denne Kreds. Det blev senere stadfæstet paa forskellig Maade, ikke mindst gennem de Mindeord, der kom frem ved hans Død. Saaledes betegnedes han i »Folkeskolen« som »en udmærket Mand, anerkendt som en dygtig Lærer, hvis Personlighed havde Betydning langt ud over Distriktet«.

Studsdal Skole med Familien Mygdal.

I 1916 kom Sorgerne og Modgangen til det lykkelige Hjem; af de fire Børn døde de to yngste med nogle Maaneders Mellemliv; i Foraaret blev M. syg af Lungehindebetændelse, og da han igen mente at kunne begynde Skolen, viste det sig, at Lungerne var angrebne, og et Sanatorieophold var nødvendigt. Saa maatte han da til »Vejleffjord«, hvorfra han skrev det sidste Brev til vor Vandremappe. Sidst paa Aaret kom han hjem, men ikke som helbredet. Kort efter Nytaar, Dagen før sin 36-aarige Fødselsdag, blev han kaldt til det himmelske Hjem. I det før nævnte Mindeord staar der: »Han skal mindes med Tak for sit trofaste Arbejde i Skolens og Kirkens Tjeneste, som han elskede, og det bør huskes, at han med Iver deltog i Menighedslivets forskellige Arbejder og særlig virkede med Glæde blandt de unge for at vække dem til kristen Erkendelse og Tro. Han var en Ven af Indre Mission og en Støtte for Samfundskredsen i Taulov Sogn, hvor han længe vil blive savnet.«

Johannes Andreas Jensen var en Mand, som vi alle lærte at sætte Pris paa, thi han var i Sandhed en Mand, i hvem der ikke var Svig, han var ren i Sind og Tanker og frisk og frejdig i sin Færd. Han satte Idealerne højt, og med ukuelig Energi arbejdede han paa at naa dem. Han var saaledes en overordentlig flittig Mand, ja, jeg gaar vist ikke nogen for nær ved at sige, at han var den flittigste iblandt os, dog var det ikke saaledes, at hans Flid i første Grad var en Følge af, at Eksamenen, »den graadige Trold«, manede dertil, men man havde det Indtryk, at det, der drev ham, var, hvad man i Psykologien kalder videnskabelig Erkendelsestrang. Han skyede ingen Umage for at sætte sig ind i de foreliggende Emner.

J. var dog ikke Bogorm i den Forstand, at han altid sad og rugede over sine Bøger. Han var klar over, at ogsaa Legemet krævede sit, og han var en ivrig Fodsportsmand. Han gik lange Ture, og navnlig i sine Ferier drev han denne Sport i høj Grad. En Gang gik han i en Juleferie fra Nissum til sit Hjem i Givskud Sogn ved Vejle og derfra videre ned til Grænsen. Jeg husker ogsaa, at han en Gang efter en Sommerferie var saa solbrændt, at han var næsten ukendelig. Engang kom han i en Paaskeferie gaende til Hjerm for at besøge mig. Den følgende Dag gik vi til Holstebro til Skolemøde, men da vi næste Dag skulde tilbage til Nissum, fik jeg ham dog overtalt til at tage med Toget til Struer, saa havde vi kun en Sviptur paa to Mil!

Ogsaa i Ferien, efter at vi havde taget Eksamen, var han ude paa Fodtur, paa Sjælland og Møen, saa han var mere »bevandret« i sit Fædreland end nogen af os andre. Men da det nærmede sig 1. Sept., trak han igen til Nissum og begyndte at gaa paa Klassen sammen med den nye III Kl. og beviste saaledes, at det ikke er fuldstændig utopisk, hvad der staar i Sangen: »Da Far og Mor var smaa«, at »naar de havde fri, gik de alligevel i Skole.« Naar J. rejste til Nissum, var Sagen den, at han havde faaet Plads som Hjælpelærer i Gudum nordre Skole, men da Skolen der først begyndte d. 5.,

anvendte han altsaa de første 4 Dage af Maanedene paa ovennævnte Maade. I Skolen var der imidlertid kun faa Børn, 3 i hver Klasse. Dette var for lidt for J.s Virke-
trang, og han tog saa hver eneste Eftermiddag over paa Seminariet og fik Sprogundervisning hos en af Kammeraterne, som endnu opholdt sig der og havde faaet overladt Cand. Strøms Sommerhus, Villa »Krogen«, til Opholdssted. Derinde i beskedne Omgivelser med en gammel ru Orgelkasse som Bord og en mindre Kasse som Stol foregik saa Undervisningen, og den fulgtes med ikke mindre Iver end i de hellenske Auditorier.

Da November kom, kunde J. dog ikke længere føle sig tilfredsstillet af sin Virksomhed i Gudum og søgte derfor en anden Plads. I det følgende Aar var han Lærer ved Hesselho Biskole, Øst for Varde, men saa kom Trangen til igen at sidde paa Skolebænk over ham, og til Nov. 1907 drog han til Askov Højskole som Elev. Under Opholdet der skrev han til Kammeraterne: »Jeg er umaadelig glad ved, at jeg er kommet her til Askov. Jeg ved, at jeg vil have godt af det hele Livet igennem. Det skal blive til Gavn og Glæde ikke alene for mig, men ogsaa for mine Medmennesker. Jeg har set, at Livet er rigt og herligt, men ogsaa, at der er saa mange, der trænger til en Opmuntring, et vejledende Raad, en hjælpende Haand. Det var dumt af mig, at jeg ikke deltog mere i Kammeratlivet i Nissum. Her kan I tro, jeg er med. Det er godt at faa Tid til at udfolde sig og ikke straks at skulle spændes for den tunge Arbejds-
vogn.«

Efter Askovopholdet var han en Tid Vikar i Hjerm østre Skole, og da traf jeg ham sidste Gang. Da jeg under min Pinseorlov rejste til Skjern, traf det sig saadan, at vi kom til at rejse sammen fra Hjerm. Vi havde meget at tale om, særlig var han optaget af sit Askovophold, saa de tre Timer gik som ingenting. Et hjerteligt Haandtryk fik jeg til Farvel, da vi skiltes. Det skulde altsaa blive det sidste.

J. var den Aften paa Vej til Sjælland, hvor han skulde overtage et Tredielærerembede i Hillerød Landsogn. Derovre i det dejlige Nordsjælland kunde han paa sine lange Vandringer ret nyde den herlige Natur, men blandt Befolkningen kom han ikke til at føle sig hjemme. Da han rejste derover, kunde han tænke sig at være der i to Aar; men han havde ikke været der

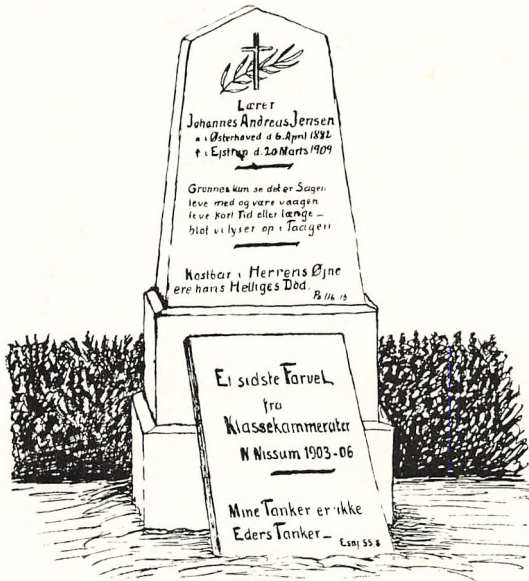
længe, før han syntes, at eet Aar maatte være nok. Et Par Aar før havde han skrevet: »At blive en ærværdig Degn i sine unge Dage — uha!« Nu var Tiden kommen, da han gerne vilde være Landsbydegns, og det skulde være i Jylland. Han søgte og fik saa Embedet i Ejstrup ved Nr. Snede og tiltraadte Pladsen i Marts 1909, men kun 8 Dage fik han Lov til at virke der. Da Menigheden Søndag den 21. Marts samledes i Kirken, undredes man over, at den nye Lærer ikke mødte, men da han heller ikke var i Skolen, hvor han boede alene, blev det oplyst, at han om Lørdagen var taget ud paa Ejstrup Sø for at løbe paa Skøjter. Det var et Par Dage før blevet Tøvejr, men da der forud var gaaet en lang og streng Frostperiode, laa der tyk Is paa Søen. Ved Bredden fandt man hans Overfrakke og der blev foretaget en ihærdig Eftersøgning; men først efter halvanden Uges Søgen lykkedes det at finde hans Lig. Det staar endnu saa klart for mig, hvilket mægtigt Indtryk det gjorde, da Aviserne bragte Meddelelse om, at vor Ven og Kammerat var forsvundet, og man befrygtede, at han var druknet, og da der saa efter de mange Dages Spænding kom en Meddelelse med Overskriften: Den druknede Lærer fundet.

Begravelsen foregik fra hans Broders Skole i Dørken, hvorfra hans Lig førtes til Givskud Kirkegaard. Paa hans Grav satte Slægten en Mindesten med et Vers af Hostrup, som passede saa godt til ham:

Grønnes kun, se, det er Sagen,
 leve med og være vaagen.
 Leve kort Tid eller længe,
 blot vi lyser op i Taagen.

Klassekammeraterne fra Nisum satte en Tavle med en Henviſning til Esajas ordet om Herrens Tanker, der er højere end vore Tanker. Det sidste Minde, vi har fra ham, er det Brev, som han kort før sin Død skrev til vor Vandremappe, og som de fleste først fik læst, efter at han var gaaet bort. Efter dette forstod vi, at han havde været inde i en aandelig Krise, men Udgangen deraf var bleven, at han kunde sige til os: »Eders Frelser er nu ogsaa min Frelser«.

Da hans Lig blev draget op af det kolde Dyb, fandt man i hans Lomme en Notesbog, hvori han i Aarenes

J. A. Jensens Grav paa Givskud Kirkegaard.
(Efter Tegning af Rauff).

Løb har givet Udtryk for sine Tanker og Stemninger eller har opnoteret Citater fra, hvad han havde hørt og læst. Det er med en egen Følelse, man tager denne Bog i Haanden og læser i den. Ejstrup søens Vande har ikke formaaet at udviske Skriften. Det er, som man ser Bogens Ejer saa levende for sig med alle hans gode Egenskaber og alt det, der særprægede ham, thi et Dusinmenneske var han saa vist ikke. Ogsaa fra den Pinsedags Aften, da jeg sidst var sammen med ham, finder jeg et Minde i Bogen.

For nogle Aar siden skrev Degnbol (04) et Digt om den, tilegnet Johs. A. Jensens Broder, M. Jensen (05). Det har allerede tidligere været optaget i Aarbogen, men jeg tillader mig at anføre det igen, da jeg synes, det hører til her:

Den gamle Bog er gulnet, du,
og plettet lidt og revet;
men Blyantskriften staar endnu
saa skarp, som den er skrevet.

Din Broder skrev med hurtig Haand
om, hvad han fandt paa Farten;
den lille Bog blev fyldt med Aand,
og du fik Broderparten.

Din Broder døde. Ak, saa brat!
I Dybet brast hans Øje.
Der laa han til den tolvte Nat
med Bogen i sin Trøje.

Den gamle Bog er gulnet, du,
og plettet lidt og revet;
men Blyantskriften staar endnu
saa skarp, som den er skrevet.

Af alt, hvad vi med hastig Hu
i vore Dage tegner,
vi ved ej, hvad man gemmer, du,
naar vi paa Farten segner.

ET ALBUM.

SKOLEHISTORIE AF *VILH. VÆRGE.*

JEG stod paa Lydum Kirkegaard
saa fremmed og saa ung af Aar
blandt Folk, som gik fra Kirke,
helt fremmed i en fremmed By;
som Lærer var jeg ung og ny
— kun fjorten Dages Virke.

Al Somrens Fryd var faret hen,
nu var det Efteraar igen
med Regn og Storm og Kulde.
De dødes Buske skjalv og gøs,
selv stod jeg mellem dem og frøs,
og stampe i Mulde.

Men hvor jeg saa end stod og gik,
jeg mødte ej et venligt Blik,
ej noget Hjertes Varme.

Et lille kærligt Haandtryk blot,
 hvor kunde det dog gjort mig godt.
 Jeg fremmede, jeg arme!

Jeg længtes mod den lyse Vaar,
 hvor Lærkelil og Drossel slaar,
 og Træ og Busk faar Blade.
 Jeg længtes efter Sommervind,
 jeg sukede for Vennesind
 og Glæde mellem glade.

Jeg stod og frøs om mine Ben
 og saa paa kolde Marmorsten
 – og kolde Mænd og Kvinder.
 Jeg stod der fremmed – uden Ven.
 Da tren en Kvinde til mig hen
 med varme Smil paa Kinder:

»Naa, det er saa vor unge Degn.
 Velkommen til vor By og Egn,
 hvor De vel ingen kender.
 Med Børnene De leger nok,
 og jeg har tre i denne Flok,
 som alt er Deres Venner.

Naar de fra Skolen kommer hjem,
 altid saa taler de om Dem,
 og som de saa fortæller.
 Hør, kom og se, hvordan vi bor;
 saa kan vi bedre skifte Ord.
 Ja, kom – jo før jo heller.«

Og straks var alt mit Tungsind væk.
 Mit Sind blev frisk som Vaarens Bæk,
 der risler gennem Sivet.
 Hvor kan et lille Venneord
 dog gøre Verden lys og stor
 og gi' os Mod paa Livet!

Saa var det en Novemberdag
 med Skolens travle Gerning bag,
 en Dag som mange andre.
 Den matte Sol gik stærkt paa Hæld.
 Jeg skyndte mig for inden Kvæld
 at komme ud at vandre.

Mit Sind var let, min Fod var fri,
 og snart den fandt en ensom Sti,
 der gennem Krat sig snoede.
 Her gik jeg flere Hjem forbi,
 men stod saa for den Gaard, hvori
 de nye Venner boede.

Da fløj den Tanke i mit Sind:
 »Hvad om i Dag jeg gik derind;
 – jeg er da lovlig buden.«
 Ja, var jeg ikke bedt og budt,
 jeg havde gammel Vane brudt
 og gjort Besøget uden.

Dog Tiden var ej heldig valgt;
 thi der var Travlhed overalt,
 og Husbond var i Staden.
 Jeg hilste da og vilde gaa,
 gav Haand til Konen og de smaa,
 som pludrede ved Maden.

Men Gæstfrihedens gamle Bud
 staar end med friske, unge Skud,
 hvor Jyden bor og bygger.
 Ja, mit Farvel blev vinket a':
 »Her byder vi nu først »Godda'«
 og agter ej paa Nykker.«

Saa slængte jeg da Hat og Kjøl
 og tog imod en tilbudt Stol
 og vilde til at snakke.
 Men knap jeg havde sat mig, før
 der lød en Knirken fra en Dør,
 og – der svandt Konens Nakke.

»Hun kommer om et Øjeblik«,
 jeg trøstede mig. Men Tiden gik,

og Stueuret dikkede
 med haard og hul og sælsom Klang.
 Ved Viserne mit Øje hang;
 hvor langsomt de dog vrikkede!

Jeg sad og talte hvert Minut
 og havde snart saa smaat fortrudt,
 jeg saadan lod mig fange.
 »Ak, vilde hun dog komme frem
 og gi' mig Lov at vandre hjem!«
 Jeg sukked' mange Gange.

Jeg hørte tydeligt, hun tren
 hen over Gulvets Flisesten.
 Nu kom hun vist med Kage?
 Men Haabet gækkede mig kun;
 for ubarmhjertigt vendte hun
 sig om og gik tilbage.

Nu var der gaaet et Kvarter,
 og nu – nu fem Minutter mer,
 nu fem og tyve trange
 og dræbende Minutter, ja,
 hvor kan saadanne Stunder da
 os forekomme lange!

At finde hjem var ikke let,
 især da Vejen var saa slet.
 Og se, nu sank jo Solen!
 Mit Mismod gjorde Stuen trang,
 og Kedsomhed sin Vise sang
 til Knirketakt fra Stolen.

Til sidst Taalmodigheden brast,
 og jeg gik hen og banked fast
 paa Døren, som os skilte.
 Der stod hun blandt sin Børneflok
 og drejede en slagtet Kok
 ind over Sprittens Ilte.

Jeg stod i Dør og stammed frem:
 »Ja, undskyld, Frue, jeg skal hjem,
 jeg kan ej vente længer;
 jeg vilde bare hilse ind.

Desuden rejser sig en Vind,
og Mørket om os hænger.«

»Aa, nej, nu maa De tøve lidt;
vi har jo ventet Dem saa tidt,
det maa De ikke glemme.
Nu bliver De og er vor Gæst,
saa holder vi en lille Fest,
saa snart min Mand er hjemme.

Jeg tænker, han maa komme snart,
saa skal vi have det saa rart,
– med Sang og Tale feste.
Vi ved ej bedre Tidkort, end
naar vi i Hjemmet med en Ven
kan samles om det bedste.

Men undskyld! jeg har ganske glemt – – «
Hun fik ej sagt mig hvad, men nemt
min Læser selv det gætter:
hun aabnede en Skuffes Gem
og tog et mægtigt Album frem
helt fuldt af smaa Portrætter.

Naar blot jeg Selskab fandt heri,
saa syntes hun, hun selv var fri.
– Skønt det er svært at fatte,
at noget Billedalbum kan
et Samvær med en tænksom Mand
og Kvinde helt erstatte.

Dog keded jeg mig ikke mer,
men lod en broget Billedhær
forbi mit Øje danse.
Men som jeg sad og bladed om
jeg til et prægtigt Billed kom,
som fik mig til at standse:

En smuk og herlig gammel Mand,
som syntes – efter min Forstand –
mod høje Maal at stræbe.
Hans Udtryk mig til Hjerte gik;
han havde Mildhed i sit Blik
og Fasthed om sin Læbe.

Hans Lokkers Sne i Sølvkrans
 fortalte sindrigt, kønt om hans
 Erfarings mange Vintre.
 Hans Blik fortalte om en Ild
 – med Flamme stærk og Lue mild –
 som brændte i hans Indre.

Det var, som Stordaad havde kaldt
 paa Evner, Vilje – paa hans Alt –
 og deri sat sit Stempel,
 saaledes som det altid gaar,
 hvor Hjertet for det høje slaar
 og er et Herrens Tempel.

Og som jeg sad der, glad i Sind,
 kom Konen fra sit Køkken ind
 med Godter til at knase.
 Og mens hun tog et Vinglas frem
 jeg hørte gennem »Dør paa Klem«
 nu Hanestegen brase.

Hun vilde atter løbe væk,
 og Travlhed stod i hendes Træk
 og raabte: »Stands mig ikke!«
 – Hun havde Tanken hos sin Steg –;
 men mine vakte Spørgsmaal skreg:
 »Lad os ej længer ligge!«

Og derfor raabte jeg »paa Stand«:
 »Hør, hvem er denne gamle Mand,
 hans Ansigt er saa talende!
 Hvor end man kommer – fjern og nær –
 det er dog sjældent, at man ser
 et Billede saa malende!«

Jeg fik da standset hende, før
 hun naede sin Køkkendør,
 den travle, travle Martha,
 som søgte Gæstfrihedens Top
 i Glæde ved at varte op
 lidt bedre end i Sparta.

Jeg kan ej mindes, jeg har set
 et Ansigt, hvori der er sket

– vakt ved et fagert Minde,
ja, vakt som ved et Trylleslag –
saa stor Forandring som den Dag
hos denne travle Kvinde.

Det var, som Mindet blæste væk,
alt travlt og træt af hendes Træk;
hun maatte fredfyldt smile,
Ja, straks hun skifted Sind og Hu;
for Marthas Uro fik hun nu
Marias fromme Hvile.

Og meget sjældent har jeg hørt
en Stemme klinge med saa rørt
en Klang fra Hjertets Grunde,
som dengang hun sig stillede
ud for det nævnte Billede
og talede saalunde:

»Ja, det er gamle Lærer Holt,
og De kan tro, at jeg er stolt
ved her at kunne sige,
at jeg har været hans Elev
– og Skolen mig et Fristed blev –
da jeg var lille Pige.

Af alt, hvad siden jeg har hørt,
har ingenting saa dybt mig rørt,
som hvad hos ham jeg lærte.
Han virked ej ved Tvang og Baand,
men talte, saa Guds Ord og Aand
fandt Vej til Barnets Hjerte.

Hvad jeg har set af godt og stort,
saa er det Indtryk, det har gjort
kun mat mod hans Eksempel.
Det virkede paa mig og fler
som paa det bløde Voks og Ler
et klart og kraftigt Stempel.«

Hvad Tid nu hendes Mand kom hjem,
 er ganske gaaet mig i Glem,
 som hvad der hændte siden.
 Jeg mindes blot, at Billedet
 — helt uden at jeg vilde det —
 stod for mig hele Tiden.

Jeg tænkte: Denne Kone har
 et Billed af en god og rar
 — nej, herlig gammel Lærer,
 et Billed, som hun tidt ta'r frem,
 naar nogen gæster hendes Hjem
 — men ogsaa ensom ærer.

Ej blot i hendes Album her;
 men — jeg vil mene — endnu mer
 i hendes Hjertes Gemme,
 der bærer hun et smukt Portræt,
 som Aar og Ælde ikke let
 skal blege eller skæmme.

Den gamle Lærer havde nok,
 imens han for sin Børneflok
 lod Kundskabsbækken rinde
 og munde ud i Visdoms Elv,
 i Barnehjertet sat sig selv
 et godt og varigt Minde.

Naar han bag Skolepulten stod
 og priste Fromhed eller Mod
 og rigtig varm sig talte,
 naar Aand og Ord den Samklang fik,
 som Børnene til Hjerte gik,
 — sig selv han for dem malte.

Og naar han i en vigtig Sag,
 som kræver Højsind, Takt og Smag,
 sig ædelmodigt stillede,
 saa svandt det Indtryk ikke væk,
 men blev for mange Børn et Træk
 i deres Lærers Billede.

Hvor var han rig, den gamle Mand!
 — Og nu stod jeg i samme Stand,

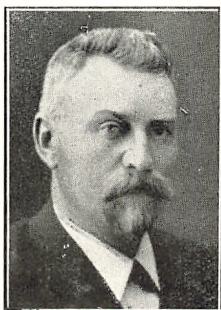
for samme aabne Døre.
 min Gerning blev mig stor og kær.
 O, maatte jeg ved Ord og Færd
 som han mit Levned føre!

Vi Lærere, vi har et Kald,
 hvor der kan virkes stort, ifald
 vi ret forstaar at bære det;
 thi *al vor Id i Ord og Færd*
en flittig Malerpensel er,
og Barnets Sjæl er Lærredet.

O, maatte vi da male saa,
 at Billederne kunde staa
 med Glans fra Naadens Trone!
 Ja, maatte vi ved Bøn og Bod
 dog styrke Barnesjæles Mod
 til Kamp for Livets Krone!

TRE 25 AARS JUBILARER I NR. NISSUM.

AF SEMINARIELÆRER J. KIRKEGAARD.

DE tre, der holder Jubilæum i Aar 1931, er tre Bygninger: Det nuværende Missionshus, Lærer Nielsens og mit Hus. Bygningskonstruktør J. N. Helligsøe, som af Bestyrelsen for det nystiftede Aktieselskab, Nr. Nissum Seminarium og Højskole, blev ansat som Forretningsfører og Tegnelærer, leverede Tegningerne og ledede Arbejdet ved alle 3 Bygningers Opførelse. Hvad Helligsøe fik med at gøre blev gjort solidt og godt, Haandværkerne maatte nøje udføre, hvad de i Følge Kontrakten var gaaet ind paa, Sløseri og Unøjagtighed taaltes ikke. Jeg husker saaledes en Morgen, at Murmester J. fra Thy, som udførte Murarbejdet ved mit Hus, kom grædefærdig hen til mig og beklagede sig over Bygmesterens Strenghed. Hans Svend havde nemlig muret et Vindue ind nogle Tommer fra, hvor det efter Tegningen skulde sidde, og nu havde Helligsøe forlangt, at et Stykke af Muren skulde brydes ned, for at Vinduet kunde komme til nøjagtig at sidde paa rette Sted. — Takket være den omhyggelige Bygmester, staa de tre Huse saa solidt, saa de rimeligvis kan staa i Hundrede Aar.

Den største og betydeligste af de tre Bygninger blev selvsagt det nye Missionshus, det gamle havde udtjent, den stærke Tilgang af Elever til Ungdomsskolerne og det voksende Trosliv i Sognet nødvendiggjorde Ny-

bygning. Det voldte nogen Vanskelighed at faa bestemt, hvor Missionshuset skulde ligge. Vi Seminariefolk mente, det burde ligge tæt ved Seminariet, for at Seminaristerne og Højskoleeleverne let kunde komme med til Møderne; ret ofte saa vi Eleverne komme i stort Tal ud fra deres smaa Stuer for at deltage, hvor Ordet lød til Vækkelse og Opbyggelse, de mest fortravlede naaede først frem, naar Salmerne var sungne og Taleren skulde til at holde Bøn, adskillige havde ikke faaet Tid til at skifte Tøj og Sko, de fandt sig Pladser, hvor de kunde sidde ubemærket; det var ikke uden Grund vi frygtede for, at naar Huset blev opført et Stykke Vej fra Seminariet, at der saa vilde komme forholdsvis faa til Møderne fra Skolerne; adskillige syntes tillige, at Stedet herved havde en vis historisk Ret til Huset. — Imidlertid mærkedes det, at mange Sognebeboere ønskede at faa Missionshuset lagt paa et centralt Sted. For at faa Sagen afgjort sammenkaldte Sognepræsten, Asschenfeldt-Hansen, til et Møde, og ved en Afstemning viste det sig, at de fleste vilde have det lagt i Nærheden af Kirken, vi maatte bøje os for Flertallets Bestemmelse.

Nogle af Vennerne fik overdraget det Hverv at indsamle de fornødne Midler, Beløbene, man tegnede sig for, kunde indbetales i Løbet af 5 Aar.

Offervilligheden manglede ikke. Der blev tegnet saa meget, at der kunde opføres et smukt, tidssvarende Missionshus, der kan rumme henved 500 Mennesker. Som bekendt kom det til at ligge ved Landevejen, syd for Kongensgaard, hvor Byggeudvalget havde købt saa stort et Areal, at der blev Plads til en ret anseelig Beplantning, hvor Træerne nu danner en prægtig Baggrund for vort smukke Missionshus.

Indvielsen foretoges af Pastor A. Busch, der endnu virker som Formand for D. M. S. Vi, som var med den Gang, forstaar knap, at der er hengaaet 25 Aar, mon ikke adskillige af os alvorligt tænker paa, hvor hurtigt Tiden iler.

Torsdag den 10. December 1931 fejredes Jubilæet ved en festlig Sammenkomst. Ca. 300 Mennesker stævnedes i den stille, stjerneklare Aften til Missionshuset, hvor Pastor O. Nielsen som Indleder mindede om Ordet: »Han skal blive stor«. Præsten ønskede, at Jesus maatte blive stor for os under Festen; thi saa var vor Sammenkomst ikke forgæves. — Hovedtalen skulde have

været holdt af Indre Missions Formand, Pastor Holt i Taulov, men da han laa syg i sit Hjem, kom vor tidligere Sognepræst og Seminarieforstander, Pastor Aschenfeldt-Hansen til at holde den, og da han er velkendt af mange Læsere af Aarbogen, gengives Hovedindholdet. Inderligt og varmt lagdes Ordene fra Efeserbrevets 2. Kap. os paa Sinde, Ordene: Saa er I da ikke mere fremmede og Udlændinge, men I er de helliges Medborgere og Guds Husfolk, opbyggede paa Apostlenes og Profeternes Grundvold, idet Hovedhjørnesteinen er Kristus Jesus selv, i hvem enhver Bygning sammenføjes og vokser til et helligt Tempel i Herren, i hvem ogsaa I bliver medopbyggede til en Guds Bolig i Aanden«.

Taleren sagde, at det glædede ham meget at møde Mennesker udgaaede fra Skolerne i Nr. Nissum, naar de sluttede sig til de helliges Samfund paa de Steder hvor de boede. Der findes saa mange Mennesker – Udvandringsagenter – der vil have troende Mænd og Kvinder til at forlade Guds Husfolk, saa de bliver fremmede i Guds Menighed, og holder op med at bede; hvis det sker med nogen af os, bliver vi kastet ud. – Føler du dig som en fremmed, vil jeg ønske, at du maa gribes af Hjemvé, der driver dig til Gud og hans Folk. Det blev mit Livs Lykke, at jeg i min Ungdom kom til at tjene Herren. – I enhver Bygning bliver der indmuret Bindesten, ogsaa i Guds Bygning findes saadanne Bindere: velsignede Mænd og Kvinder, der arbejder paa at faa Mennesker omvendte og holder sammen paa de enkelte Guds Børn, saa der dannes Samfund. Selv vil disse gerne, ligesom Salmisten, beskue Herrens Herlighed og grunde paa hans Lov. – Tag eder i Agt for den onde Bibelkritik; thi den vil rive den enkelte bort fra Samfundet med Gud, forhindre at der bygges et aandeligt Hus paa Apostlenes og Profeternes Grundvold. – Djævelen har til Hensigt at splitte de troende, der gives en »Satans Centrifuge«, som slynger Mennesker bort fra Guds Aand. Undgaa at komme bort fra Guds Husfolk, lad Aanden gennemtrænge alle Rum i dit Hjerte, og du bliver virksom med at føre Sjæle til Gud.

Taleren omtalte, at han for nogle Aar siden havde set lidt Tørvejord gennem et stærkt forstørrende Mikroskop, det fik ham til at undres over den Orden, der

herskede i Naturen, og som skyldtes Guds Magt og Visdom.

Da vi flyttede Missionshuset hertil, mærkede jeg, at adskillige var betænkelige, men Herren har selv indviet dette Hus; thi her er Mennesker blevne vakte og omvendte.

Gud hjælpe mig og alle, som vil gøre Guds Vilje, til at være trostige og løfte Hovedet, thi vor Forløsning stunder til.

Lærer Søndergaard-Jacobsen, som er Formand i Bestyrelsen for Missionshuset, sammenlignede Indskriften paa det gamle Hus: Land, Land, Land, hør Herrens Ord! med Indskriften paa det ny: Søg først Guds Rige! og fandt, at de stemmede med hinanden, han udtalte Ønsket om, at den Slægt, vi tilhørte, vilde lægge sig Herrens Ord paa Sinde og ikke fare frem som en Storm i Høst, men lodde sit eget Hjertedyb.

Efter at Tømmerhandler Nielsen, Gørding, som er Medlem af Indre Missions Bestyrelse, havde holdt en alvorlig og indtrængende Tale, havde nogle af Vennerne fra Nr. Nissum Ordet, hvorefter det vellykkede Møde sluttedes af Rasmussen-Byskov. Jubilæumsfesten var endt, og Vennerne skiltes, efter at have sunget: Brødre og Søstre vi skilles nu ad.

Af de to smaa Jubilarer, er Lærer Nielsens Hus det mindste; det har haft en noget omskiftelig Skæbne. — Kort før Jul 1905 døde en landskendt Mand, Pastor Bjarnesen i Gudum, hans Datter, Frk. H. Bjarnesen, forberedte sig til at blive Lærerinde, det vilde derfor være formaalstjenligt, naar Fru Bjarnesen skulde flytte ud af Præstegaarden, da at faa bygget et Hus her, saa Datteren kunde bo hjemme. Det lykkedes at faa en Grund købt af Præstegaardens Jord, en lille, solid Bygning blev rejst, og Fru Bjarnesens Broder, der var Gartener, anlagde en hyggelig Have, saa Huset ligger lunt ligeoverfor Musiklærer Møllers Bolig.

En Tid efter, at Frk. Bjarnesen havde faaet Lærerindeksamens, solgtes Huset til Enkefru Jensen, der ogsaa havde en Datter, som vilde være Lærerinde. Seminarister fra den Tid vil kunne huske, at Enkefru Jensen en Tid bestyrede Seminariets Telefoncentral, men efter at Frk. Jensen var færdig med sin Uddannelse her og blevet Lærerinde i Vejrum, flyttede hendes Moder med, og Huset solgtes til Arbejdsmand Kristiansen. Han op-

rettede et Pensionat, som han sammen med sin Hustru drev i nogle Aar. For ca. 3 Aar siden købte Seminariets Bestyrelse Ejendommen, og indrettede Huset til Bolig for Lærer Nielsen.

Naar man skal skrive om sig selv eller sit eget, maa man vogte sig for at bruge for mange Ord, jeg skal søge at fatte mig i Korthed.

Efter at min Hustru og jeg i 3 $\frac{1}{2}$ Aar havde boet paa »Borgen«, der den Gang nærmest lignede en tærningformet Kasse med Tag paa, flyttede vi med vor lille Dreng, »Busse«, over i det lange Hus, i den Lejlighed, Lærer Hansen nu beboer. Her boede vi i 5 $\frac{1}{2}$ Aar, inden vi fik vort eget Hjem. Byggegrunden, vi havde udset, laa langs Borumvejen og hørte til Præstegaarden. Vi henvendte os i 1905 til Sognepræsten, Pastor Asschenfeldt-Hansen, der viste os stor Velvilje, og vi blev snart enige om Betingelserne, og indgav en Ansøgning til Ministeriet om Køb af Jorden, Ansøgningen bevilgedes, saa vi allerede tidlig i Foraaret 1906 kunde begynde Arbejdet, og i August Maaned flyttede vi ind i vort ny Hjem.

I Skødet kom til at staa, at Seminariet skulde have Forkøbsret, hvis Ejendommen skulde sælges, og at jeg skulde være villig til indenfor et Tidsrum af 20 Aar at afhænde det nordøstlige Stykke til Seminariet mod en Betaling, der skulde fastsættes af 2 uvildige Mænd. Det var Tanken, at dette Jordstykke enten skulde anvendes til Byggegrund for et Gymnasium eller en Seminariebygning, baade Pastor A. H. og hans Forgænger i Embedet, Pastor Ad. L. Hansen havde omgaaedes med Tanker om, at der i Nr. Nissum skulde ligge et Indre Missions Gymnasium, det kom som bekendt til at ligge i Haslev.

Over Indgangen til vort Hjem skulde der staa et Ord fra Davids 84. Salme. Maler Livbjerg, hvis Søn er Lærer i Aulum, og som var en troende Mand, talte jeg med om Sagen, jeg spurgte, om han ikke syntes der skulde staa: Gud Herre vær Sol og Skjold, men han sagde bestemt, der skal staa: Gud Herren er Sol og Skjold, det er Skriftens Ord, og Livbjergs Bestemmelse kom til at gælde, og vi har erfaret Sandheden af disse Ord. — Huset fik Navnet »Home«. Seminaristerne interesserede sig saa meget for det ny Hus, der laa paa den aabne Mark, at de ved en Mortensfest fremstillede

en Kopi af det skaaret i Pap. Vi blev glædeligt overrasket, og glemmer aldrig den Stund, da Tæppet hin Aften gik op for sidste Gang, og vi saa Lyset skinne ud af alle de smaa Vinduer og Navnet »Home« straaled, mens Sangkoret istemmede:

Hjem, Hjem mit kære Hjem.

— De tre Jubilarer er Led i den Række af større og mindre Huse, der er rejst i Seminariebyen og dens nærmeste Omegn.

TRE DIGTE.

AF CARL JØRGENSEN. (04).

MED DIG -!

*Med dig er Lykken dobbelt
at røgte Kald og Pligt,
med dig er Livets Færden
mig som et fagert Digt;
thi alt mens Tiden iler
mig arbejds travl forbi,
du fylder Livets Bæger
med liflig Poesi.*

*Hver Dag med dig i Hjemmet
er som en dejlig Fæst,
og hvor jeg saa end kommer,
der er hos dig dog bedst.
Hos dig jeg gerne dvæler
i Hjemmets stille Krog,
med dig jeg gerne taler
mit Hjertes eget Sprog.*

Hos dig jeg gerne dvæler,
 — du paa din egen Vis
 gør Hjemmet til et Eden,
 et lille Paradis,
 hvor Kærlighedens Roser
 saa yndigt staar i Flor,
 hvor Troskabsfuglen bygger
 og Haabets Ranker gror.

En Stund med dig alene
 i Løn bag Hjemmets Mur,
 en Stund med dig derude
 i Guds den fri Natur,
 det ved kun jeg tilfulde,
 hvor meget den er værd,
 jeg nyder den som Lønnen
 for Livets travle Færd.

EN MOR —

En Mor, som ved Arneflammen
 selv holder sin trofaste Vagt,
 hun virker det, ingen i Verden kan,
 i Løn ved sin Kærligheds Magt.

Hun lønligt i Barnesjæle
 nedlægger de ædlest Frø.
 Den Sæd, som bli'r lagt af en Mor i Tro,
 kan aldrig i Evighed dø.

En Mor, som med Barnet beder,
 naar Stjerner de tændes mod Kvæld,
 hun leder en Sjæl imod Livets Land —
 mod Livslykkens evige Væld.

En Mor, som faar Barnesjæle
 vist Vej ud mod Fremtidens Dag,
 hun virker i Løndom ved Arnens Ild
 til Lykke for Slægternes Sag.

SE I BARNETS ØJNE –

Se i Barnets Øjne
Sjælens Uskyldsskær!
Verdens Had og Løgne
huses ikke her.

Barnehjertet banker
med alt godt i Takt;
rene, lyse Tanker
er med det i Pagt.

Livets onde Trolde,
Verdens Nag og Nid,
alt det skumle, kolde
er med det i Strid.

Men der saas i Verden
mangt et giftigt Frø,
Barnesjælen er den
Blomst, som ej maa dø.

Derfor maa vi hegne
godt om Barnets Sind.
Fjenden alle Vegne
vil sig snige ind.

Hvor han ind sig fjæler,
onde Urter gror.
Hvor en Stund han dvæler
staar hans dybe Spor.

Da maa Livets Kræfter
visne bort og dø.
Det er Frugten efter
Sæd af onde Frø.

Barnets Hjerteager
med den rene Muld,
den skal staa med fager
Frukt saa underfuld.

Derfor vil vi bede
Gud om Voksekaar,
om at han vil lede
Livet i dets Vaar.

AARET, DER SVANDT.

AF FORSTANDER P. C. GJELSTRUP.

EFTER en frisk og smuk Sommerdag samledes henimod Aften den 3. Juli sidste Aar Elever, Lærere og enkelte andre paa Pladsen, hvor forhen »Mamrelund« havde ligget. »Lunden« var forsvundet; en stor Kælderudgravning optog dens Plads; og nu var man samlet for at overvære *Grundstensnedlæggelsen til den nye Bygning*, som her skulde rejse sig. Først blev Salmen »Foragter ej de

ringe Dage« afsunget. Bestyrelsens Formand, Provst Møller besteg derefter Murerstilladset; han mindedes, hvor dan Pastor Ad. L. Hansen i sin Tid havde grundlagt Seminariet under Bøn, og udtalte Ønsket om, at Bedeklokkerne altid, som forhen saaledes ogsaa i Fremtiden, maatte ringe over dets Gerning; han oplæste Grundstensdokumentet, som saa sammen med sidste Nummer af »Dæmring« indesluttedes i en Kapsel og nedlagdes i Muren; derefter lagde han Grundstenen i den treenige Guds Navn, bekendte Troen og bad Fadervor. Til sidst sang Forsamlingen »Paa Jerusalem det ny«, og dermed var den i al sin Enkelthed saa ejendommelige og gripende Højtidelighed forbi.

Naar jeg begynder Beretningen om 1931 med at fortælle om dette, er det fordi vi her har Aarets samlende Begivenhed, der baade viser tilbage og fremefter, en Begivenhed, der vidner om, at det svundne Aar var en Milepæl i Seminariets Historie.

Vi ser først paa, hvordan denne Grundstensnedlæggelse viser tilbage. Bagved den ligger en Kæde af Begivenheder af indgribende Betydning for dansk Læreruddannelse og dermed ogsaa for Folkeskolen i vort Land. Først og fremmest maa her nævnes *Seminarieloven af 15. April 1930*, som jeg omtalte i min sidste Aarsberetning. Dernæst det store Arbejde, som det raadgivende Udvalg, der blev nedsat i Henhold til Lovens Bestemmelse, har udført, og som er nedfældet i *Udvalgets Betænkning af 25. April 1931*. Endelig som det tredje og afgørende, Ministeriets *Bekendtgørelse af 4. Maj 1931*

om Optagelsesprøven, Undervisningen og de afsluttende Prøver paa Seminarierne. Med megen Spænding afventede man rundt om ved Seminarierne denne Bekendtgørelse, paa hvilken jo vort Lands Læreruddannelse i en lang Aarrække skulde hvile. Det kan sikkert siges, at den i det store og hele blev modtaget med Tilfredshed; den var helt igennem bygget paa Betænkningen fra det raadgivende Udvalg, der i det væsentlige bestod af Seminarernes Repræsentanter og enkelte andre praktiske Skolemænd. Bekendtgørelsen var derfor præget af det praktiske Livs Erfaringer; den betød ikke Sejr for Revolution og Eksperiment, men derimod for den rolige Udvikling og det sunde Maadehold. Dens Retningslinje er angivet i følgende Sætninger: »Der skal under Undervisningen i videst muligt Omfang gives Eleverne Lejlighed til selvstændigt Arbejde, som kan bringe dem i direkte Forhold til Stoffet, saaledes at de er fortrolige med Fagenes Hjælpekilder, vante til at bruge Bøger og Samlinger og øvede i at gøre Iagttagelser i den levende Natur«. Disse Principer er jo ikke nye; det nye er kun, at de har faaet et stærkere Eftertryk end før.

Mens det raadgivende Udvalg arbejdede, maatte Seminarierne ifølge Sagens Natur forholde sig afventende og kunde ingen Forberedelser træffe, saa meget mere som det en Tid, især paa Grund af Undervisningsministerens Forslag om en Koncentration af Statsseminarietvæsenet, kunde se ud til, at hele Seminariereformen stod i Fare for at blive skudt ud i en ubestemt Fremtid. Dette skete imidlertid ikke; Koncentrationsplanerne strandede; og det blev i Foraarets Løb tydeligt, at Nyordningen vilde komme til at træde i Kraft til den oprindelig fastsatte Tid, 1. Juni 1931. Hermed var Signalet givet til, at Seminarierne kunde berede sig til at modtage det første Hold Elever til den nye Uddannelse ved det nye Skoleaars Begyndelse samme Sommer.

Ogsaa her ved Seminariet traf man sine Forberedelser; og der blev handlet hurtigt og energisk. Formanden, Provst Møller, sammenkaldte omgaaende Bestyrelsen, for at den kunde tage Stilling til Sagen. Under de Overvejelser, som nu fulgte, var to Synspunkter fra første Færd de afgørende for Bestyrelsen. For det første: man vilde søge en virkelig forsvarlig Løsning. Man undersøgte, om de nye Ting Loven krævede: Fysiklaboratorium, Sløjdlokale m. m., kunde indrettes i de forhaan-

den værende Bygninger; men det blev hurtigt klart, at dette kun vilde føre til noget Lapperi og derfor til en i Længden uforvarlig Løsning. Saa maatte der altsaa bygges; og her traadte nu det andet Synspunkt til: *Ingen Overflødighed paa noget Punkt!* Seminariets Arkitekt, Tegner S. J. Bruun, Struer, der tillige var Medlem af Bestyrelsen, forelagde tre Byggeplaner, og af disse blev den billigste valgt. Ifølge denne skulde der paa Hjørnet, hvor Gudum- og Borumvejene mødes, lægges en Vinkelbygning med Festsal og Haandbibliotek i Stuen, Sløjdløkkale i Kælderen og Haandgerningslokale og Tegnesal i Loftsetagen; i den gamle Foredrags-sal med tilstødende Lokaler skulde der indrettes Fysiklaboratorium, mens den gamle Tegnesal skulde benyttes til de nye Klasselokaler, som Loven medførte. Ved denne Plan vilde Lovens Fordringer være sket Fyldest, og samtidig vilde forskellige gamle Savn, især Mangelen af en passende Festsal, blive afhjulpet. Det var altsaa en virkelig helstøbt Plan, paa een Tid fremsynet og billig.

Der blev nu taget fat paa Byggeriet. Først forsvandt »Mamrelund« og det brøstfældige gamle Missionshus, som længe havde skæmmet Omgivelserne. Snart kom den Dag, jeg ovenfor beskrev, da Grundstenen kunde lægges. Denne Dag viste altsaa tilbage mod de mange Forberedelser, jeg foran har skildret; men den viste ogsaa fremad. Fremad mod den Dag, da ved den nye Skoleaars Begyndelse den nye første Klasse, som skulde modtage den nye Uddannelse, rykkede ind paa Seminariet; fremad mod det Øjeblik, da vi første Gang, i Begyndelsen af November, kunde give Ordet til en Taler i den nye Festsal (det blev meget passende Seminarieforstander Albeck fra Tønder med Emnet: »Omkring Lærebogsspørgsmaalet«); fremad mod den Dag, da Bygningen kunde højtidelig indvies ved en mindeværdig Fest, som jeg dog ikke skal komme nærmere ind paa her, da den hører 1932 til. Med sine varme, røde Mure og sin rolige, enkle Arkitektur ligger Huset der nu som et smukt Sidestykke til sin Genbo, Konstruktør Helligsøes fortræffelige Seminariebygning af 1911; og kommer man indenfor, føler man sig straks hjemme, lyst, venligt og stilfuldt som der er overalt. Maatte Huset blive Ramme om en arbejds-glad og maalbevidst Ungdoms-floks Forberedelse til Livets Færd og staa som en Forjættelse om lykkelige Fremtidsaar under Guds Velsig-nelse for vort Seminarium!

Inden jeg forlader det svundne Aars Udvidelser, skal jeg endnu berøre *den økonomiske Side* af Sagen. Den nye Bygning har alt i alt kostet godt 45,000 Kr. at opføre; hertil kommer en Del nyt Inventar og Indretningen af Fysiklaboratoriet samt Centralvarmeanlæg paa »Akropolis« og i Gymnastiksalen. Den samlede Udgift ved Nyordningen kommer herved op paa godt 65,000 Kr., en Udgift, som Seminariet kun har kunnet dække ved at optage et stort Laan. Til Gengæld mener vi ogsaa at kunne sige, at vi nu er omtrent helt færdige med Nyordningen. Omtrent: vi mangler nemlig endnu det biologiske Laboratorium, som Ministeriets Bekendtgørelse ganske vist ikke fordrer, men dog udtaler Ønskeligheden af. Det er paa Grund af Pengekrisen udskudt til de »bedre Tider«, som vi alle længes efter, men som ingen af os øjner endnu.

Byggesagen var Aarets Hovedbegivenhed; jeg har derfor fortalt ret udførligt om den. Om Resten skal jeg fatte mig i Korthed og indskrænke mig til at omtale enkelte Ting. Først nogle Tal! Til endelig *Eksamen* var indstillet 24 (heraf 2 kvindelige), der alle bestod; Resultatet var 6 mg+; 8 mg; 8 mg?; 2 g+. Seminariet tog Afsked med Dimittenderne den 9. Juli ved en Festmiddag paa »Borgen«, som den nye Skolekonsulent, Hr. Kaalund-Jørgensen deltog i, og hvor flere havde Ordet for at sige Tak og udtale gode Ønsker baade for de bortdragende og de tilbageblivende. — I. Del blev bestaaet af 26 (heraf 1 kvindelig). Til Optagelsesprøven var indmeldt 38, hvoraf optoges 28. — *Elevtallet* var pr. Nytaar 1932: III. Kl. 27 (heraf 2 kv.); II. Kl. 29 (heraf 9 kv.) og I. Kl. 31 (heraf 7 kv.). Ialt 87 Elever, hvoraf til kommer 22 i Forberedelsesklassen.

Da jeg er i Færd med at tale om Klasserne, kan jeg passende fortsætte med at omtale *III. Klases Studierejse til København* i Efteraarsferien. Denne Rejse blev mulig, takket være det nye, ministerielle Cirkulære, hvorved Skolerne faar Adgang til Fribefordring paa Statsbanerne for en Klasse een Gang om Aaret. I Rejsen, der strakte sig over en Uge, deltog foruden Eleverne Frk. R. Nielsen og Lærer S. M. Sørensen, med sidstnævnte som Leder; man besaa Københavns forskellige Seværdigheder, foretog en Dagstur pr. Bil til Nordsjælland (Frederiksborg Slot og Kronborg) og standsede paa Hjemvejen for at se Ringsted og Sorø Kirker. Det

blev en udbytterig Rejse, som sikkert vil opfordre til Gentagelse.

Da jeg skrev Aarsberetningen i Fjor, sluttede jeg med at udtale Ønsket om et Stævne for Elevernes Forældre og om et for gamle Elever. Denne Gang kan jeg slutte med at fortælle, at det første Ønske allerede har faaet en meget smuk Opfyldelse, og at det andet forhaabentligt er paa Vej til det samme.

Forældrestævnet den 17. Maj havde samlet omtrent 150 Deltagere, altsaa mere end een pr. Elev. Stævnet begyndte med Formiddagsgudstjenesten i Kirken, hvor Sognepræst Ove Nielsen prædikede. Derefter spredtes Gæsterne med deres Børn til Middag i forskellige Hjem ved Seminariet og Sognet. Om Eftermiddagen samledes man til et Møde paa Seminariet, hvor undertegnede bød Velkommen, hvorpaa der blev holdt tre korte Taler; først en Røst fra Forældrene (Lærer Eriksen, Bøvling), derpaa en Røst fra Sognet (Landstingsmand Rasmussen Byskov), til sidst en Røst fra Seminariet (Lærer Hansen). Efter Mødet var der Pause, som benyttedes til at se Skolen og besøge Børnene. Kl. 6 samledes de fremmede, Værterne fra Sognet, Elever og Lærere til Aftensmad i Gymnastiksalen (med den gamle Tegnesal som Anneks for »de forældreløse«). Her var Ordet frit; en hjemlig og hjertelig Stemning raadede; og der blev udtalt mange gode Ønsker om Guds Velsignelse over Seminariets Gerning. Da vi ved Halvnitiden skiltes, var det med Følelsen af, at Baandet mellem Seminariet og de Unges Hjem var knyttet fastere, til Bestyrkelse af Kærligheden til Gerningen her og Forbønnen for den.

Endelig Elevstævnet! Dette glæder vi os til at kunne afholde i Form af *Seminariets Fyrretyveaarsfest den 16.—17. Maj i Aar*. Forberedelserne er allerede i Gang, og Indbydelserne vil snart blive sendt ud til alle de gamle Elever, hvis Adresse man kan opspore. Og hvis, som jeg tror, mange føler det samme som den Lærer, der ved sin Klasses 25-aars Jubilæum heroppe udtalte: »Nissum er vor Moder«, ja, saa tør vi antage, at »de gamle« med deres Hustruer vil strømme herop til Pinse i saa stort Tal, at Pladsforholdene trods alle Udvidelser i det svundne Aar bliver et Problem. Vi faar nok et saa glædeligt Problem løst; derfor vil jeg gerne som i Fjor slutte med at udtale Haabet om, at Børnene vil sætte noget ind paa at komme herop for at ønske deres Moder til Lykke paa hendes Festdag.

DEN RIGE YNGLING.

AF JUL. FAURHOLT-HANSEN (24).

*Husker du ham?
Han gik bort, fordi han var altfor rig,
bedrøvet og tavs;
fordi han ikke forstod sig paa Svig
gik han bort. —
Han vilde ha givet en Tiendepart
af sig selv.
Han vilde ha givet ni Tiendedel
af sig selv og sit Guld.*

*Han forstod, hvad det gjaldt.
Og gik bort.*

*Han vilde ha rejst et Herrens Hus
saa prægtigt som aldrig før.
Han vilde ha afset ni Tiendedel
af sit Liv til Præken og Bøn
og sin Sjæl paa ganske lidt nær.*

*Men han forstod.
Og gik bort.*

*Kan du vise mig en,
der er klædt i Kamelhaar for Gud?
Kan du nævne mig en,
der æder den vilde Bis Honning?*

*Aa, men vi er Ynglinger,
som alligevel gaar med.
Vi rejser Huse rundt omkring
og ofrer
en Hundrededel ialt
af Guld og Sjæl
til Gud
og Resten til os selv.*

*Kender du en,
der prædiker i Ørknen,
og som var rig,
men ikke er det mere,
fordi han prædiker?*

Jeg kender ingen!

Naade, Gud!

DIMITTENDERNE 1931.

Jens Tristan Bagger Christensen, født i Simsted d. 23. Juni 1910, Søn af Gdr. Chr. Christensen. Real-eksamen. Hovedkarakter 154 (mg×). Fra 1. Sept. Vikar ved Kolding komm. Skolevæsen.

Carl Johan Christensen, født d. 21. Marts 1909 i Siuyen, Kina, Søn af Sognepræst A. Christensen, Nørøhaa. Hovedkarakter 136 (mg?). Aarsvikar i Vind.

Peter Sam. Christiansen, født den 13. Juli 1908 i Tversted, Søn af Opsynsmand J. F. Christiansen, Tversted Plantage. Hovedkarakter 128 (mg?). Fra 1. Novb. Lærer ved Børkop Højskole.

Johannes P. Dahl, født d. 19. Aug. 1908 i Höjen, Søn af afd. Husejer C. P. Dahl, Toftum. Hovedkarakter $125\frac{1}{3}$ (g×).

Elmer I. Dalsgaard, født d. 4. Aug. 1910 i Asaa, Søn af Murermester K. Dalsgaard, Dronninglund. Hovedkarakter $135\frac{1}{3}$ (mg?). Gymnastikkursus. Fra 7. Jan. 1932 Vikar ved Jordbroen Skole, Ørsø.

Jens Peter Danielsen, født 7. Novb. 1909 i Snæbum, Søn af Gdr. J. Chr. Danielsen. Hovedkarakter $140\frac{1}{3}$ (mg). Efter Eksamen Vikar i Nørager.

Niels Christian Hansen, født i Agtrup, Sdr. Bjært, den 9. Decb. 1908, Søn af Landmand Knud Hansen. Hovedkarakter 156 (mg×). Løs Vikar i Kolding. Fra 1. Novbr. Vikar i Bjært-Binderup.

Aksel Jacobsen, født den 30. Marts 1906 i Tulstrup, Søn af Gdr. J. Jacobsen, Hampen. Hovedkarakter $151\frac{2}{3}$

(mg×). Vikar i Fasterholt. Hjælpe lærer i Lomborg fra 1. November.

Alfred Jensen, født i Understed den 4. Maj 1903, Søn af Husejer Karl Jensen. Hovedkarakter $123\frac{1}{3}$ (g×). Vikar i Badskær pr. Dybvad og i Fabjerg.

Carl Brix Jensen, født i Frøstrup d. 6. Nov. 1909, Søn af Husmand Anton Jensen. Realeksamen. Hovedkarakter $155\frac{1}{3}$ (mg×). Fra 1. Jan. Vikar ved Kolkjær Skole, Sørvad.

Ernst August Jensen, født i Vrejlev d. 19. Decbr. 1908, Søn af Husmand Chr. J., Broder til Hilbert Jensen (22). — Hovedkarakter 144 (mg). Fra 1. Jan. Vikar i Sdr. Bindslev pr. Sindal.

Oskar Josephsen, født i Junget, Roslev, 5. Maj 1910, Søn af Købmand P. Josephsen, Struer. Hovedkarakter 140 (mg). Vikar ved Struer komm. Skolevæsen.

Ellen Octavia Larsen, født d. 26. Maj 1901 i Astrup, Datter af Skrædderm. Iver Chr. Larsen, Sønderskov. Hovedkarakter 130 (mg?). Aarsvikar i Nr. Nisum v. Skole.

Hartmann Larsen, født den 20. Juni 1910 i Skals, Søn af Skomager K. Larsen, Sunds. Hovedkarakter 152 (mg×). Vikar paa Brædstrup Realskole og i Heinsvig.

Martin Larsen, født den 24. Aug. 1909 i Thisted Landsogn, Søn af Husm. D. Larsen, Thisted Landsogn. Hovedkarakter 126 (mg?). Efter Eksamen Soldat.

Christian Martin Møller, født i Randers d. 8. Marts 1910, Søn af Lærer L. P. Møller (1901). Hovedkarakter 145 (mg). Realeksamen. Løs Vikar i Randers.

Marius Immanuel Nielsen Nykjær, født d. 3. Aug. 1908 i Vildbjerg, Søn af Gdr. N. Nykjær, Vejrum. Præliminæreksamen 1926 fra Struer. Studentereksamen 1928 fra Rønne. Hovedkarakter $138\frac{1}{3}$ (mg?). Fra d. 1. Sept. Vikar i Vejrum s. Skole.

Christian Villiam Pedersen, født i Helligkilde pr. Hvidbjerg d. 7. Juni 1910, Søn af Gdr. Th. Pedersen. Præliminæreksamen (Udm.) fra Hvidbjerg 1925. Hovedkarakter 154 (mg×). Fra 1. Nov. Vinterlærer i Aastrup pr. Glejbjerg.

Hans Karl M. Pedersen, født den 8. Juni 1906 i Skjern, Søn af afd. Gdr. S. Bagge Pedersen, Ganer. Hovedkarakter 147¹/₃ (mg). Fra 1. Novb. Lærer ved Høptrup Højskole.

Olga Pedersen, født d. 8. April 1909 i Kopperød Skole pr. Gettrup, Datter af Lærer Peder Pedersen. Realeksamen med mg×. Hovedkarakter 154¹/₃ (mg). Fra 1. Sept. Vikar i Ryde.

Ansgar K. Simmelsgaard, født den 14. April 1910 i Sdr. Felding, Søn af Gdr. J. M. Simmelsgaard, Sdr. Felding. Hovedkarakter 144 (mg). Vikar ved Illerhede Friskole og Sdr. Felding Hovedskole.

Jens Alfred Søndergaard-Jensen, født d. 30. Decb. 1908 i Aulum, Søn af Gdr. Sognefoged C. R. Søndergaard-Jensen. Hovedkarakter 143 (mg). Husflidskursus. Hjælpelærer i Kragerup og Ruds Vedby. Fra 1. Novb. Lærer ved Nr. Nissum Højskole.

Richard Bernhard Sørensen, født d. 4. Jan. 1907 i Lejrskov, Søn af Indremissionær P. H. Sørensen, Faaborg. Hovedkarakter 137¹/₃ (mg?). Fra Ferien Lærer ved Struer Børnehjem.

Tage Vesterager, født d. 15. Juni 1906 i Timring, Søn af Købmand Kr. Vesterager, Timring. Hovedkarakter 137²/₃ (mg?). Fra 15. Aug. Vikar i Aalkjær (Thyholm).

- I. Række: T. Vesterager, C. J. Christensen, V. Pedersen, A. Simmelsgaard, E. Jensen, P. Christiansen, E. Dahlsgaard, A. Jacobsen, J. P. Danielsen.
- II. Række: Chr. Møller, R. Sørensen, O. Josephsen, Bagger Christensen, I. Nykjær, M. Larsen, Ellen Larsen, Olga Pedersen, Bagge-Pedersen, Søndergaard-Jensen, Brix Jensen, A. Jensen, Joh. Dahl.
- III. Række: Lærer P. Olsen, Hartmann Larsen, Lærer H. J. Hansen, Lærerinde Frk. Nielsen, Musiklærer Rønning-Møller, Fru Musiklærer Møller, Cand. N. Strøm, Frk. Gjelstrup, Forstander P. C. Gjelstrup, Fru Lærer Kirkegaard, Lærer Kirkegaard, Fru Lærer Christensen, Lærer Christensen, Fru Lærer Nielsen, Lærer Nielsen.

AF AARETS DAGBOG.

(ISÆR EFTER »DÆMRING« 1931).

Ansættelser.

- 03) *Thinggaard* k. t. Overl. i Hasle.
11) *Jul. Damsbo* k. t. 1.ºL. i Skallerød.
15) *A. N. Munch* k. t. 2.ºL. i Brundby.
16) *H. M. Schjøtt* k. t. 1.ºL. i Guldager.
18) *J. Lauridsen* k. t. 1.ºL. i Lunde, Fyn.
19) *H. Bruun* k. t. 1.ºL. i Hogager.
—) *H. Iversen* k. t. 1.ºL. i Tanderup.
21) *Lindholdt L. v. Nørregades Fri- og Fortsættelsesskole* i Odense.
—) *P. K. Madsen* k. t. 2.ºL. i Odby.
—) *A. Holmstrup* k. t. L. i Odder.
—) *Frk Thora Hansen* k. t. Li. i Randers.
22) *Hilbert Jensen* k. t. E.ºL. i Try.
—) *Gammelgaard Gravensen* k. t. 1.ºL. i Glæsborg.
—) *Chr. Kjelgaard* k. t. 1.ºL. i Haunstrup.
23) *M. Østergaard* k. t. E.ºL. i Rodsted.
—) *Johs. Eriksen* k. t. 1.ºL. i Hove.
24) *P. C. Horbo Andersen* k. t. L. ved Gasværksvejens Skole, Kbhv.
—) *J. H. Christiansen* k. t. L. i Kristrup.
—) *Frk. Ingeborg Nielsen* k. t. Li. i Odense.
25) *J. Maul* k. t. 1.ºL. i Vindum Byskole.
—) *Bertel M. Christensen* k. t. E.ºL. i Bredmose.
—) *S. Christensen* k. t. E.ºL. i Aalkjær, Uglev.
26) *A. C. Nielsen* k. t. 2.ºL. i Vinderup.
—) *Viggo Bro* k. t. L. i Fredericia.
—) *G. Thomsen* T.ºL. i Odense.
27) *H. Lilleøre Christensen* k. t. T.ºL. i Lemvig.
—) *S. K. Sørensen* k. t. 3.ºL. i Vildbjerg.
—) *Eigild Sørensen* T.ºL. i Randers.
—) *H. Riis Antonsen* L. i Jerne — Boldesager.
—) *J. P. Lilleøre Christensen* k. t. L. i Lemvig.
—) *Harald Dyrholm* k. t. E.ºL. i Tvillum.
—) *E. Raahede Kristensen* k. t. 2.ºL. i Borbjerg.
28) *Jens R. Hansen* k. t. 2.ºL. Hjermitslev.
—) *M. P. Sørensen* k. t. 2.ºL. i Skovlund, Mølby.
—) *Otto J. Pedersen* k. t. 2.ºL. i Harboøre.
—) *D. M. Jensen* k. t. L. i Skagen.
—) *Riis Olesen* T.ºL. i Thisted.
—) *N. C. Sørensen* k. t. E.ºL. i Lodbjerg.
—) *V. Nikolajsen*, Asp. som E.ºL. i Sørig.
—) *Færch Thøgersen* 2.ºL. i Vesterende, Ballum.
—) *F. C. Jørgensen* k. t. 1.ºL. i Ejising.

- 29) Frk. *Augusta Hansen* k. t. Forsk. Li. i Klejs.
 —) *Krogh* k. t. 2. L. i Klitmøller.
 —) *Th. Thomsen* k. t. T. L. i Esbjerg.
 —) *Ejner Johansen* k. t. 2. L. i Hedensted.
 —) Frk. *J. Mortensen* k. t. Li. i Anslet.
 —) *Th. Christensen* L. v. Kragelund Fælleds Skole.
 —) *H. Krogager* fast ansat v. Københavns Skolevæsen.
 31) *A. Søndergaard* L. v. Nr. Nissum Højskole.
 —) *Bagge Pedersen* L. v. Hoptrup Højskole.
 —) *P. S. Christiansen* L. v. Børkop Højskole.
 —) *Rich. Sørensen*, L. v. Struer Børnehjem.

Bryllupper.

- 13) *Cl. Jørgensen*, Lebølgaard.
 14) *Mikkel Jensen* og *Eli Hansen* ($\frac{2}{4}$).
 24) *Hans Nørgaard* og *Maren Nielsen* ($\frac{17}{10}$).
 22) *Christa Gadegaard* og *Niels Andersen* ($\frac{6}{11}$).
 25) *Otto Jensen* og *Ingeborg Højbjerg* ($\frac{30}{7}$).
 —) *Jacob Maul* og *Else Vesterager* (Pinsen).
 26) *Peter Møller* og *Maren Thomsen* ($\frac{11}{10}$).
 —) *A. C. Nielsen* og *Signe Nørby Kristensen* ($\frac{1}{4}$).
 27) *Svend Sørensen* og *Mathilde Nedergaard* ($\frac{2}{8}$).
 28) *Fr. Jørgensen* og *Edith Jensen* ($\frac{6}{12}$).
 —) *Alex Koch* og *Kirstine Christensen* ($\frac{12}{7}$).
 —) *M. P. Sørensen* og *Anne Sejersén* ($\frac{1}{3}$).
 29) *Niels Gade* og *Anna Gadegaard* ($\frac{22}{12}$).
 —) *Kr. Larsen* og
 30) *Maria Nielsen* (Ferien).

Aarskursus.

- 06) *M. F. Lange*.
 09) *R. Rasmussen*.
 11) *K. Hahn*.
 12) *M. Jensen*.
 13) *Frk. Poulsen*.
 18) *Roald Andersen*.
 20) *K. J. Jensen*.
 21) *Frk. Dissing*.
 22) *Frk. Christensen*.
 23) *J. C. Laursen*.
 —) *Tage Mortensen*.
 25) *Martin Danielsen*.
 —) *Fru Elna Danielsen*.
 —) *Søren Lind*.
 29) *K. Chr. Sjørring*.

Eksaminer.

- 20) *Poul Nielsen*. Hebraikum 19. Juni.
 25) *M. Danielsen* og
 —) *Fru E. Danielsen*, Tillægsprøve i Tysk.
 27) *Frk. Laura Jepsen*, Tillægsprøve i Tysk og Engelsk.
 28) *Riis Olesen*, Tillægsprøve i Engelsk.
 29) *Johs. Nielsen*, Tillægsprøve i Engelsk.

Jubilæer.

- Kandidat Strøm 70 Aar 27. Sept.
 97) Th Thomasen fyldte 60 Aar 21. Sept.
 01) Niels Kjærsgaard, 25 Aars Jubilæum i Skjellerup 1. Januar.
 04) P. Degnbøl, 25 Aars Jubilæum i N. Donnerup 8. Januar.
 —) Carl Jørgensen, 25 Aar i Sejrup.
 —) Ahm og Hustru, Sølvbryllup 27. Juli.
 —) A. Lund og Hustru, Sølvbryllup 27. Juli.
 —) Dam og Hustru, Børkop, Sølvbryllup 15. August.
 —) J. C. Søb og Hustru, Sølvbryllup 26. Oktober.
 —) P. Antonsen og Hustru, Sølvbryllup 20. November.
 05) M. Jensen, 25 Aars Jubilæum i Dørken 5. Febr.
 —) A. A. Rønne og Hustru, Sølvbryllup 6. Decbr.
 06) Therkildsen, 25 Aar ved »Herning Avis«.

Afsked.

- 01) Frandsen, Simmelkjær, fra 31. August.
 10) Fru Holbak, Esbjerg, fra 31. Marts.
 22) Frk. Gadegaard, Røde Kro, fra 30. Oktober.

Navneskifte.

- 00) Martin Andersen til Munk-Andersen.
 16) Dalgaard Poulsen til Dahlgaard.
 21) Jerslev Hansen til Jeritslev-Hansen.
 27) C. F. Christensen til Vaarning.

Døde.

- 01) Carl Sørensen (29. Novbr.)
 16) Karl Højbjerg (1. April).

Stævner.

- 13de Nissumstævne i København 22. Febr. (50 Delt.)
 11ernes Stævne i Skodborg 14.—15. Juni (27).
 Stævnet i Hygum 27. Juni.
 Seksernes Jubilæumsstævne i Nissum 31. Juli — 3. August.
 21ernes Tiaarsfest i Nissum 3.—5. August.
 24ernes Stævne i Nissum 11.—13. August (21).
 Herning-Stævnet 3. Oktober (40).

Udnævnelser.

Fhv. Seminarilærer cand. theol. Nikolaj Strøm udnævnt til Ridder af Dannebrog.

Andet.

- Pastor Krogsøe, Sognepræst v. Getsemane Kirke.
 01) H. Jensen, Rejnstrup, genvalgt som Medlem af D. L. F.s Hovedbestyrelse.

- 06) *J. J. Præstholm*, Formand for Sindal Lærerkreds.
 —) *Therkildsen* indvalgt i Seminariets Bestyrelse.
 09) Missionær *Sørensen* forflyttet til Vejle.
 12) *Mikkel Jensen*, Landsraadsdelegeret.
 —) *N. C. Poulsen*, Forstander for Randers Hospital.
 13) Pastor *Gadegaard* udnævnt til Provst for Bøls-
 ling og Nr. Horne Herreder.
 16) *H. M. Schjøtt*, Formand for Ribe Lærerkreds.
 17) *C. M. Christensen* studerer i Jena.
 26) *Kr. Filskov*, Forretning i Aarhus.
 29) *P. Olesen*, Aarsvikar paa Seminariet.

Bøger.

- Vilh. Værge: *Fortællinger* II Udg.
 02) *Sørensen og Hoppe*: *Mod Jul*.
 —) — — — — — : *Julelys*.
 04) *C. Jørgensen*: *De saaredes Ven*. (Særtryk).
 —) *P. Degnbol*: *Udflugtssangbogen* II. Udg.
 —) *Math. Christensen*: *Arvesølv* II.
 10) *L. Emil Christensen*: *Min Methode i Metersys-*
stemet.
 23) *Steffen Steffensen*: *Bette Jens*.

RETTELSE TIL AARBOG 1930.

I P. Degnbols Digt Side 24, Vers 1, L. 4 rettes
 Rummet til *Rummel*, og i Vers 2, L. 4: medens til
imedens.

Red.

Hr Lærer P Høna Christensen

K F U M Ordrup

74

Charlottenlund

1931